

بسم الله الرحمن الرحيم

اردوغان از یکسو رژیم یهود را تهدید به حمله می‌کند؛ از سوی دیگر پا به عقب می‌کشد!

(ترجمه)

جنگ غزه منجر به رسوایی و افشا شدن بیشتر اردوغان، رئیس جمهور ترکیه و سایر حکام سرزمین‌های اسلامی شد. ما بازی‌های وی را در پرداختن به ایراد اظهارات آتشین و عقب‌نشینی‌اش که هیچ‌گاه به کدام اقدامی عملی منجر نشده است، همواره افشا ساختیم.

اردوغان به زودی این اظهارات‌اش را فراموش کرده و با رژیم یهود آشتی و روابط خود را با آن عادی می‌سازد؛ رابیطی‌که به طور کامل قطع نگردیده بود؛ بلکه هر از گاهی بازی‌های تمثیلی دیپلماتیک‌اش را کاهش می‌دهد؛ چنان‌چه در 9 مارچ 2023م اردوغان از هر تزوگ، رئیس جمهور رژیم یهود در کاخ ریاست جمهوری‌اش بسان یک قهرمان از وی استقبال نمود. در سپتمبر 2023م در نیویورک با نتانیا‌هو، نخست وزیر رژیم یهود دیدار نمود و همچنان اردوغان وعده داده بود که ماه بعدی، در اول اکتبر 2023م از این رژیم غاصب دیدار بعمل می‌آورد. اما طوفان الاقصی در 7 اکتبر از این امر جلوگیری کرد و از این جهت وی مجبور شد که این دیدار را لغو کند.

با وجودی‌که دهمین ماه است که جنایت قتل عام رژیم یهود در غزه همچنان ادامه دارد، اردوغان هنوز روابط ترکیه را با دشمن قطع نکرده است و سپس می‌آید و تهدیدش می‌کند! آیا اردوغان با جدیت چنین می‌گوید: «ما باید در حدی قدرت مان را تقویت نماییم که رژیم اشغال‌گر نتواند این اعمال احمقانه خود را علیه فلسطینیان انجام دهد... کاملاً مانند زمانی‌که ما وارد قره باغ و لیبی شدیم. ما حتماً با اسرائیل هم، همان کاری را انجام خواهیم داد که با آن‌ها، انجام دادیم... هیچ عاملی وجود ندارد که ما را از انجام چنین کاری بازدارد... لازم است که قوی بود تا این‌که چنین گام‌هایی را برداشت.» (منبع: خبرگزاری اناتولی: 29 جولای 2024م)

اردوغان اگر می‌خواهد رژیم یهود را سرجایش بنشانند، باید بدون کوچکترین عقب‌نشینی تمام روابط خود را با آن قطع کرده، خود را برای جنگ آماده، ارتش خود را از طریق سوریه عازم اسرائیل نماید، کشتی‌های خود را راهی دریای مدیترانه نموده، این رژیم را از هر جهت محاصره کرده و مجاهدین غزه را با سلاح و با فرستادن هر وسیله‌ای برای زنده ماندن شان کمک کند.

اما اردوغان طبق معمول از تهدیدهایش عقب‌نشینی کرد؛ البته این بار با سرعت بیشتر و فقط با گذشت تنها دو روز! وی در جمع رؤسای شاخه حزب خود در انقره چنین گفت: «اسرائیل بگونه وحشیانه عمل می‌کند، وحشیانه‌تر از آنچه هیتلر مرتکب شده بود؛ چنان‌چه غزه به بزرگترین اردوگاه کشتار در جهان تبدیل شده است... بالاخره هیتلر هر چند دیر، پیش از ائتلاف ایالات متحده و اتحاد جماهیر شوروی، متوقف شد... لازم است که فوراً این نسل‌کشی، این وحشی‌گری و این یاغی‌گری را از طریق ائتلاف انسانی متوقف کرد.» (منبع: خبرگزاری اناتولی: 31 جولای/2024)

او از یک ائتلاف خیالی که وجود ندارد، می‌خواهد مداخله کرده و مردم فلسطین را نجات دهد! اگر منظورش امریکا و کشورهای غربی است، باید بداند که این کشورها از رژیم یهود حمایت می‌کنند و در جنگ‌های استعماری و تجاوزات‌شان به افغانستان و عراق، انسانیت را نشناخته‌اند.

اگر منظور اردوغان روسیه و چین است، همچنان باید بداند که این دو کشور در وحشی‌گری شان از کشورهای غربی کمتر نیستند؛ چنان‌چه این دو کشور میلیون‌ها مسلمان را قتل عام و شکنجه کردند و به فلسطین کدام اهمیتی نمی‌دهند، مگر در حد و اندازه مقتضای منافع شان. این دو کشور بسان کشورهای غربی، رژیم یهود را به رسمیت شناخته و کوچکترین اقدامی

برای تحت فشار قرار دادن آن انجام نمی‌دهند. این درحالی است که رژیم ترکیه نیز تحت رهبری اردوغان، مانند سایر رژیم‌های عربی تابع و مزدور در منطقه، به حمایتش از دشمن وحشی، به ادامه عادی‌سازی روابطش با آن ادامه می‌دهد.

اگر اردوغان یکی از اعضای این ائتلافی که در خواستش را دارد نیست، پس به قطع روابط خود با رژیم یهود دشمن وحشی بشریت نمی‌پردازد؛ درحالی‌که این اولین گام در ائتلاف بشردوستانه فرضی است و از سایر کشورهای جهان هم نمی‌خواهد که روابطشان را با این دشمن بشریت قطع کنند؛ در حالی‌که این گام دوم است، باور نمی‌شود؛ همان طور که خود در زمان تهدید بر ورود به اسرائیل، به تهدیداتش باور نداشت؛ چنان‌چه پس از دو روز از تهدیداتش عقب‌نشینی کرد. اگر اردوغان برای ملغاءسازی قرارداد ایجاد پایگاه‌های نظامی و استخباراتی امریکا، دشمن شماره اول بشریت، کسی از دشمن انسانیت و غاصب فلسطین حمایت مطلق می‌کند، در خاک ترکیه اقدام نمی‌کند، پس باور نخواهد شد.

اردوغان طبق دستور امریکا در قره‌باغ و لیبی مداخله کرد تا روسیه را برای دفاع از ارمن‌ها وارد جنگ سازد؛ همانطور که روسیه در آغاز دهه نود قرن گذشته از ارمن‌ها حمایت و آن‌ها قره‌باغ را هم اشغال کردند؛ اما این بار برعکس عمل کرد. برای این‌که درگیر یک جنگ بیهوده نشود، تا امریکا در اکراین، با به قدرت رسیدن مزدور آن زلنسکی، علیه روسیه جنگ به راه انداخت؛ چنان‌چه زلنسکی به مجرد رسیدن به قدرت با حمله به هواداران روسیه در شرق اوکراین، شروع به تحریک آن نمود.

همان‌طور ورود ترکیه در لیبی برای حمایت از حفتر، مزدور امریکا بود؛ چنان‌چه کمکش را به حکومت سراج نشان داد تا به سمت شرق، به سمت اردوگاه‌های نیروهای حفتر، پیشروی نکند.

همان‌طور که برای ضربه‌زدن به انقلاب شام و حفاظت از مزدور امریکا، بشار اسد نیز وارد سوریه شد، برای حفاظت از کسی‌که در سوریه مرتکب جنایت قتل عام شده و همچنان به انجام این جنایتش ادامه می‌دهد، مداخله کرد و اکنون پس از این‌که او را قاتل وحشی و ترسناک توصیف می‌کرد، حال عاجزانه درخواست آشتی و ملاقات با او را دارد.

اردوغان تمام تهدیدهایی‌که بشار را می‌نمود، پس گرفته و تمام وعده‌هایی‌که به مردم سوریه می‌داد، خلافش را عمل نمود؛ مانند این‌که وعده داده بود که به حماة دوم اجازه نمی‌دهد؛ در حالی‌که بشار اسد به همراه هم‌پیمانانش، ایران، ملیشه‌های ایرانی و روس‌ها، حماة دوم و سوم را در هر روستا و شهر سوریه راه اندازی نمود...

اگر امریکا اجازه مداخله در غزه را به اردوغان ندهد، بعید بود که اردوغان به غزه مداخله کند و به نظر می‌رسد که امریکا به او اجازه مداخله را نداده است. لذا وی تهدید کرد؛ سپس عقب‌نشینی و سعی کرد به احساسات مردم دست بیندازد. شاید پس از توقف تجاوز به غزه، به ترکیه اجازه داده شود که به نقش مشخصی که توسط امریکا برایش در نظر گرفته شود و مورد تایید رژیم یهود باشد، ایفا کند.

ما همواره ترفندها و بازی‌های اردوغان را مانند دیگر حکام سرزمین‌های اسلامی، افشاء می‌سازیم و از این افشاءسازی کدام هدف شخصی، رقابت سیاسی نداشته و در جبهه نظامی مخالف آن نیز قرار نداریم؛ بلکه این افشاءسازی از روی استجابت به فرمان الله سبحانه و تعالی و وجوب به زبان آوردن حق و گفتن سخن حق در برابر ظالم می‌باشد تا افتخار بهترین جهاد را به دست آوریم؛ چرا که اردوغان مسلمانان را در همه سطوح به بازی گرفته، پشت شان را خالی و فریب شان داده است؛ چه با ترفندهای سیاسی خود در ارتباط به رژیم یهود و چه با دخالت‌هایش در سوریه، لیبی و آذربایجان. اکنون در نیجر، مالی و بورکینافاسو، پس از کودتای امریکایی در آنجا و پیش از آن در افغانستان نیز در مدار امریکا و منافع استعماری‌اش گام بر می‌داشته؛ البته در ازای برخی از منافع تجاری ترکیه و منافع شخصی اردوغان برای ماندن در قدرت.

همچنین خودداری اردوغان از حکم بم‌انزل الله و اصرار بر تطبیق و ترویج نظام کفری سکولاریزم و همان‌طور دیموکراسی که همواره در مبارزه با بندگی الله سبحانه و تعالی در جنگ بوده و برای مردم آزادی را دیکته می‌کند که هر کاری را

می‌خواهند انجام دهند؛ طوری که هیچ کس مرتکب هتک حرمت محرمات الله سبحانه و تعالی را مورد پیگرد قرار نداده و هیچ کس دیگری هم حق امر به معروف و نهی از منکر نمودن آن را ندارد!

این در حالی است که عده سادملوح، سطحی‌نگر و احساساتی فریب آن را خوردند و با وجود این همه نیرنگ و خیانت، هنوز با آب و تاب برای اردوغان تبلیغ و از آن دفاع می‌نمایند! اما جنگ غزه و آشتی اردوغان با طاعی و جنایتکار شام، بشار اسد، رسوایش نموده و این بار نیز برگ انجیر از عورتش افتاد، با ابن سلمان قاتل و با جنایتکار چهارم، سیسی نیز در مصالحه قرار دارد. بناءً پس از این اصل بر اینست که هیچ‌کس نباید فریب او را خورده و از او دفاع کند؛ مگر ظالمی یا کدام منفعت‌طلبی و یا گمراه مانند آن!

بلی، عمل اساسی اینست که هر انسان مخلص دست در دست افراد مخلصی قرار دهد که برای تغییر ریشه‌ای، برکناری این حکام، سرنگونی نظام‌ها و قوانین اساسی شان، برای قطع ارتباطشان با استعمار کافر و برای اقامه خلافت بر منهج نبوت کار می‌نمایند، مخلصین امت باید به آن‌ها ملحق شده و دوشادوش شان برای تحقق این اهداف عالی تلاش نمایند، از آن‌ها حمایت نموده و به سوی نصرت شان بشتابند و ان‌شاءالله پاداش بزرگ و بهشتی مملو از نعمت در انتظارشان خواهد بود.

برگرفته از جریده الرایه

نویسنده: استاد اسعد منصور

مترجم: محمد علی مطمئن

07/08/2024